

Vindecarea lui Naaman

Vindecarea lui Naaman

"Du-te si scalda-te... si vei fi curat" (2 Imparati 5.10,13)

"Cine s-a scaldat... este curat de tot" (Ioan 13.10)

1. Lepra lui Naaman (2 Imparati 5.1)

In aceasta brosură vom studia lepra lui Naaman si vindecarea sa in lumina Noului Testament. Curatirea sa reprezinta o ilustrare clara a curatirii unui pacatos de pacatele sale. Dupa ce am facut cunostinta cu personajele principale ale acestui capitol, ne vom ocupa cu intrebarea de ce lepra este o imagine a pacatului.

Personajele principale

A cum, aceasta binecunoscuta istorisire este un exemplu pentru o povestire plina de putere. Un numar de persoane vor fi prezentate in anumite ipostaze, clar si succint, ca intr-o nuvela fascinanta.

Nu este de mirare, doar acesta este Cuvantul lui Dumnezeu, care este plin de viata si de putere. Mai intai sa ne ocupam cu personajele principale:

Naaman, comandantul armatei siriene: un om cu multa vaza si stimat, atat in ochii stapanului sau cat si in ochii slujitorilor sai (versetul 1 si 13). Dar el avea o problema de nerezolvat: era un lepros.

Apoi o fetita din tara lui Israel. Ea traia in exil intr-o tara straina, dar a ramas credincioasa Dumnezeului lui Israel. Ea avea o mare credinta si isi iubea vrajmasii (versetul 3). Aceasta fetita ramane anonima, dar este remarcabila prin calitatile sale spirituale demne de luat in seama.

Un alt personaj este imparatul lui Israel. De asemenea numele sau nu este amintit, dar consideram ca era Ioram, fiul raului Ahab, caracterizat prin necredinta, indoiiala si suspiciune (versetul 7).

Profetul Elisei, purtatorul de cuvânt al Dumnezeului cel Viu. El este personajul principal din acest capitol. Era cunoscut pentru simplitatea sa si pentru hotararea sa fata de Domnitorul pamantesc si chiar fata de propriul slujitor Ghehazi.

Ghehazi, slujitorul profetului. El se afla intr-un contrast profund fata de stapanul lui prin lacomia, inconstienta si caracterul sau lumesesc. Impulsurile adanci ale inimii sale il aduc intr-o pozitie asemanatoare cu cea a lui Iuda de mai tarziu fata de Domnul Insusi. Capitolul se incheie cum a inceput: cu un lepros! Lepra lui Naaman se va lipi pentru totdeauna de Ghehazi si de urmasii sai (versetul 27).

Naaman, comandantul armatei siriene

Naaman era un om foarte respectat si bine cunoscut. Numele sau insemna "Placut" sau "Indragit". Atentia pe care au avut-o ceilalti fata de el, trebuie sa-l fi adus in aceasta pozitie de mare personalitate. Atat stapanul sau cat si slujitorii sai pareau sa fie in relatii sincere cu el (versetul 4,5 si 13). Favoarea pe care o avea el era rezultatul succeselor sale militare (versetul 1): "caci prin el Dumnezeu a dat sirienilor biruinta".

Aceasta era o afirmatie concluziva, care ne confirma de fapt ca Domnul guverneaza. Dumnezeu guverneaza nu numai propriul sau popor, ci si natiunile pamantului. Si asa se intampla totdeauna, desi caile Sale de guvernare sunt deseori de nedescoperit si caile Sale sunt atat de patrunse. Aceasta este prima lectie pe care o invatam aici. Dumnezeu nu este un Dumnezeu al unui loc, un Dumnezeu al muntilor sau al campiei sau al unor elemente. Aceasta este de fapt invatatura paganilor si chiar a sirienilor (1 Imparati 20.23). Dar aceasta era o greseala. Dumnezeu este Dumnezeul cel Viu, Dumnezeul cerului si al pamantului. El tine intreaga lume in mainile Sale.

In al doilea rand, El foloseste natiunile, cand este necesar pentru a judeca propriul Sau popor. Aram (Siria) era o astfel de nuia de disciplina in zilele lui Ahab cel rau si a urmasilor sai si asirienii, puterea lumii care s-a inaltat apoi, va fi o mare revarsare (Isaia 10.5). Aram din Nord era o amenintare pentru Israel inca de pe vremea lui Solomon (1 Imparati 11.25). Intre cele doua mici state nu au avut loc totdeauna razboaie, temporar ei vroiau sa incheie tratate de pace (compara legamantul dintre Ahab si Ben-Hadad din 1 Imparati 20.34). Relatia dintre Israel si Siria in acest timp pare a fi mai mult o pace sub arme. Acelasi lucru reiese si din faptul ca imparatul lui Israel vede in scrisoarea imparatului Siriei un prilej pentru un nou posibil razboi (versetul 7).

Dumnezeu foloseste pe imparatul din Nord ca o nuia a maniei Lui. Aram insemna "Inalt" sau "Inaltat". In Aram noi vedem o imagine a lumii, un adversar mandru al poporului lui Dumnezeu, un dusman, care este convins de capacitatile lui proprii si care vorbeste intr-un anumit fel despre automulumire, despre propriile posibilitati (compara statura lui Naaman in versetul 12). Cand poporul lui Dumnezeu se gaseste intr-o astfel de stare, trebuie sa suporte o infrangere in confruntarea sa cu lumea. Si astazi este tot la fel. Suntem noi constienti de aceasta?

Noi consideram ca biruinta lui Naaman a fost intr-adevar asupra lui Israel, desi nu se spune aceasta in multe cuvinte. Exista o scriere iudaica interesanta in care se spune ca Naaman era arcașul care in batalia de la Ramot din Galaad l-a ranit pe imparatul Ahab (1 Imparati 22.34). Altii spun ca prin el, au fost reputate biruinte ale lui Aram asupra asirienilor. Ca intotdeauna, insa, a doua carte a Imparatilor lamureste ca Elisei joaca un rol important in razboiul dintre Aram si Israel. Profetul apare chiar in Damasc (2 Imparati 8.7). El apare aici in legatura cu numirea lui Hazael ca imparat al Siriei. Toate acestea fac parte din planul lui Dumnezeu, pentruca sa disciplineze pe poporul abatut si sa-l cheme la

pocainta.

Naaman, comandantul armatei siriene, era deci un om mare. El a fost chiar o unealta in mainile Domnului. Am putea spune ca avea succes in toate lucrurile. Dar totul era doar ce se vedea. Era partea exterioara a vietii lui.

Lepra lui

Naaman avea o problema ascunsa. Portretul frumos din versetul 1 este umbrit prin cuvantul serios "dar". Acest cuvânt este spus atat de miscator, "dar lepros". El avea o boala incurabila si nimeni nu putea sa il ajute. Este posibil ca boala sa fi fost inca in stadiul de inceput, deoarece versetul 11 vorbeste despre locul ranii. Dar boala se intindea in ascuns si cuprindea tot mai multe parti ale corpului. Era o priveriste ingrozitoare. Ce va fi cu el? Cum ar putea el sa traiasca cu aceasta problema?

Ce spune Biblia referitor la lepra? Pare a fi o denumire cuprinzatoare care este in legatura si cu imbracamintea si casa (Levitic 13 si 14). Unii spun ca ea cuprinde toate felurile de eczeme si boli de piele. Dar legea insasi face deosebire intre "lepra obisnuita" si "eczema" (Levitic 13.39).

Referitor la oameni putem aminti cazurile de lepra ale lui Naaman si Ghehazi si Maria (Numeri 12). Vedem si alte exemple in viata lui Moise (Exod 4.6). Si imparatul Azaria (2 Imparati 15.5) si Ozia (2 Cronici 26.16).

Stim, ca boala si moartea, suferinta si tristetea sunt urmasi ale pacatului (Geneza 3.16). Relatia dintre pacat si boala este totusi o chestiune foarte complexa. Dar referitor la lepra, se poate spune, ca aceasta boala este un exemplu foarte potrivit al pacatului si urmarilor lui distrugatoare, mortale. Pentru a sustine aceasta afirmatie pot fi amintite urmatoarele argumente:

- Lepra este o boala molipsitoare care se extinde permanent in ascuns si acopera tot corpul. Stim ca nimic bun nu locuieste in carnea noastra pacatoasa (Romani 7.18). 2
- Leprosul era privit ca un "mort" viu. Aaron vorbea despre sora lui ca despre o moarta, a carei carne era pe jumătate putreda (Numeri 12.12). Ca si pacatosi, noi suntem morti in pacatele si faradelegile noastre si straini de viata lui Dumnezeu (Efeseni 2.1; 4.18). Numai Dumnezeu ne poate aduce la viata (2 Imparati 5.7).
- Leprosul era privit ca necurat . El trebuia ca semn de avertizare sa-si rupa hainele si sa strige: "Necurat! Necurat!" (Levitic 13.45). In acelasi mod necuratia si rusinea pacatului sunt lipite in mod natural de noi.
- Cel lepros ramanea datorita necuratiei lui afara din tabara, in afara locului unde Dumnezeu cel Sfânt locuieste in mijlocul poporului Sau (Levitic 13.46; Numeri 5.2,12,14; 2 Imparati 7.3; 2 Cronici 26.21). Noi traiam odata fara Dumnezeu in lume, instrainati de El.
- Leprosul nu era vindecat de un medic, ci era curatit in prezenta unui preot. Curatirea ceremoniala pe principiul jertfei, (printre altele o jertfa pentru vina si jertfa pentru pacat, pentru a face ispasire pentru leprosul vindecat) semnifica lucrarea Domnului Hristos. Numai lucrarea Lui mantuitoare a fost in stare sa indeparteze pata pacatului. Mai departe, ca oameni care am fost curatiti prin moartea Sa, umblam in innoirea vietii prin puterea invierii Lui. Ungerea cu Duhul Sfânt ("Uleiul") ne face in stare sa o facem.

Cand privim lepra lui Naaman vedem in adevar propria noastra imagine. Putem avea tot felul de talente. Putem fi plini de succes. Oamenii ne pot aprecia. Totusi in viata fiecaruia exista un serios "dar", pentruca avem problema pacatului. Boala pacatului este lipita de noi si ne ruineaza. Noi insine nu putem rezolva problema pacatului care ne ruineaza. Dar ce nu este cu putinta la oameni este cu putinta la Dumnezeu.

Intrebari

1. In care dintre cele cinci personaje principale ale acestei povestiri, recunosti ceva din tine insuti?
 2. Esti probabil atat de mandru si lumesc precum Naaman?
 3. Te vezi bolnav nevindecabil datorita pacatului tau? Recunosti ca esti pierdut si ca esti incapabil sa te salvezi pe tine insuti?
2. Un sfat neasteptat (2 Imparati 5.2-9)

Am vazut in primul capitol, ca lepra este o imagine a pacatului. Acum vedem cum o fetita din tara lui Israel arata comandantului armatei siriene drumul mantuirii. Aici se arata de asemenea ca un om nu ar fi putut sa ajute pe Naaman. Nici imparatul din Aram, nici imparatul lui Israel. Nici chiar zeii din Damasc nu ii puteau aduce usurare. Salvarea putea fi gasita numai la Dumnezeu lui Israel. De aceea Naaman trebuia sa mearga la Elisei, reprezentantul Dumnezeului cel Viu si Adevarat. O fetita din tara lui Israel

O meneste vorbind, problema lui Naaman era de nerezolvat. Dar din fericire, prin vindecarea lui, va fi absolut clar ca mantuirea se gaseste numai la Dumnezeu lui Israel. Numai El singur putea sa-l curete pe Naaman de lepra sa. Da, El ne mantuieste si pe noi de rana pacatului. Dar noi trebuie sa venim prin credinta la El si sa nu asteptam vindecarea noastra de la vrajitorii acestei lumi (versetul 11). Cel ce ne poate ajuta este Dumnezeu cel Viu si Adevarat.

Este atat de miscator ca o fetita din tara lui Israel, arata drumul spre mantuire puternicului comandant al armatei siriene. Ea marturiseste foarte simplu credinta in fata stapanei ei: "Oh, daca domnul meu ar fi la proorocul acela din Samaria, proorocul l-ar tamadui de lepra lui!" ... Niste cohorte de talhari razboinici sirieni o rapisera si o vandusera pe piata de sclavi in Damasc. ... Acesta era de fapt un blestem care se abatuse peste poporul lui Dumnezeu. Moise prezisese deja acest lucru: "Fiii tai si fiicele tale vor fi date ca roabe altui popor; ti se vor topi ochii de dor, uitandu-te toata ziua dupa ei, si mana ta va fi fara putere" (Deuteronom 28.32). Pe acest drum s-a gasit fetita, ajungand in casa comandantului armatei siriene (versetul 2). Sotia lui Naaman a devenit stapana ei. Dumnezeu, ingaduise aceasta si El condusese lucrurile astfel, pentruca El avea motivele Sale proprii pentru aceasta.

Demn de remarcat este, ca, fetita nu a ajuns sa aiba in aceasta noua imprejurare nici un sentiment de ura. Cu toata varsta ei frageda si in ciuda imprejurarilor dificile in care se gasea in aceasta tara straina, ea il marturisea pe Dumnezeuul lui Israel si ii iubea chiar si pe dusmanii ei. La randul nostru, ca si credinciosi, suntem si noi "trimisi imputerniciti ai lui Hristos..." (2 Corinteni 5.20; 1 Petru 3.15). Suntem noi constienti de aceasta chemare?

Aceasta fetita avea o credinta mare in Dumnezeu si profetii Lui. De unde stia ea ca Elisei era dispus si capabil sa vindece pe comandantul Naaman de lepra lui? Ceea ce era la ea, era in mod clar credinta ei. Elisei facuse multe minuni, dar nu vindecase inca nici un lepros. Desi in acest timp erau multi leprosi in Israel, niciunul din acestia nu fusese curatit (Luca 4.27). Dupa tot ce se intamplase, Dumnezeu trebuia sa pedepseasca poporul sau pentruca slujea idolilor. Nici un israelit nu fusese curatit in aceste zile cu exceptia sirianului. Harul lui Dumnezeu s-a extins astfel la pagani.

Pe drumul spre imparatul lui Israel

Sotia lui Naaman a crezut cuvintele micii ei sclave si ea a relatat aceasta sotului ei. Naaman a relatat aceasta stapanului sau (versetul 4). Boala comandantului armatei a devenit in felul acesta cunoscuta. S-au facut eforturi diplomatice (asa cum se obisnuia inca din antichitate in problemele medicale). Scopul era ca imparatul lui Israel sa apeleze la "profetul din Samaria", pentruca pana la urma conform oranduieilor omenesti el (Elisei) ii era supus.

Naaman a luat in afara de scrisoarea de la imparatul lui, un dar foarte consistent. Aceasta este dovada ca imparatul Siriei a fost dispus sa dea din bogatia lui proprie pentru a ajuta pe unul din supusii sai. Cadoul continea o cantitate de 340 de kilograme de argint, 70 de kilograme de aur si 10 haine de schimb (versetul 10). Aurul si argintul aveau o valoare de milioane de Euro. Naaman a ajuns cu scrisoarea in Samaria. Aceasta avea urmatorul cuprins: "Acum, cand vei primi scrisoarea aceasta, vei sti ca iti trimet pe slujitorul meu Naaman, ca sa-l vindeci de lepra lui" (versetul 6).

Sosirea lui a pricinuit o invalmaseala mare la curtea imparatului lui Israel, el vedea aceasta scrisoare ca pe un pretext pentru o provocare la razboi (versetul 7). In disperare, el si-a sfasiat hainele. O astfel de reactie pesimista era de asteptat la imparatul loram (2 Imparati 3.13), caci el stia foarte bine ca nu era fiul zeului care posedea putere de vindecare (asa cum vad deseori natiunile pagane pe imparatii lor).

Dar din nefericire, el a folosit in desert Numele lui Dumnezeu cand a spus: "Sunt eu Dumnezeu ca sa omor si sa inviez, ca trimit pe barbatul acesta sa-l vindec de lepra lui?" Exact asa era situatia reala! Numai Dumnezeu care a trimis boala mortala, poate sa dea usurare si sa invie pe morti.

La Elisei

Se parea ca imparatul loram nu isi amintea deloc de Elisei, desi profetul era in acele zile cheia spre binecuvantarile lui Dumnezeu. Dumnezeu intinsese lui Israel mana Sa salvatoare prin intermediul slujitorului Sau. Dar profetul nu era luat in seama in patria sa. Se pare ca locuia din nou in capitala (capitolul 2.25; 6.32). A trebuit el insusi sa ia initiativa. De aceea el a trimis urmatorul mesaj imparatului: "Pentru ce ti-ai sfasiat hainele? Lasa-l sa vina la mine si va sti ca este un prooroc in Israel" (versetul 8b).

Asa a ajuns Naaman in sfarsit la Elisei, profetul, care se mai numeste si omul lui Dumnezeu (versetul 8a). Acum el a venit la persoana potrivita, la omul lui Dumnezeu, reprezentantul Dumnezeului celui Viu, care intr-adevar are putere sa omoare si sa invieze.

Acum insa mai era o problema. Naaman era marcat in constiinta de pozitia lui. El a venit cu propria lui vrednicie, cu cai si care (versetul 9). Il vedem stand plin de mandrie la poarta casei lui Elisei. Dar noi nu putem veni in acest fel la Dumnezeu. Naaman nu putea fi ajutat in conditia sa in care s-a prezentat, ci numai in conditia ceruta de Dumnezeu. Dupa cum vom mai vedea, el trebuia sa invete acest lucru. Un lucru pe care trebuie sa il invete orice pacatos: "Sa se apropie de Dumnezeu cu constienta propriei nevrednicii". Nu exista nici o ratiune in incercarea de a te inbunatati permanent prin eforturi proprii, nici de a gandi ca meriti mantuirea. Trebuie sa vin cum sunt ca un pacatos pierdut si asa El ma va accepta. El o face numai prin har.

Intrebari

1. Esti si tu ca aceasta fetita un reprezentant, un martor al Dumnezeului cel Viu pentru cei din jurul tau?
2. Apelez sau accepti ajutor si salvare de la potentatii acestei lumi?
3. Sau esti convins ca numai marele Profet, Adevaratul Om al lui Dumnezeu si anume Domnul Isus Hristos Insusi te poate salva?
3. Cufundarea lui Naaman in raul Iordan (2 Imparati 5.10-14)

Acum vedem, cum Naaman s-a smerit si s-a cufundat de sapte ori in Iordan. El nu a ramas insa in "albia raului", ci a iesit afara ca un om nou. Acesta este un exemplu gaitor pentru noi crestinii, care de asemenea am experimentat o reinnoire, cand ne-am imbracat in omul cel nou.

Du-te si scalda-te in Iordan

Elisei nu vedea necesar sa vorbeasca personal cu Naaman. Intentia inteligenta, manifestata de el avea in vedere o actiune de o astfel de maniera, incat totul sa fie clar pentru ca problema sa se rezolve repede. Naaman trebuia sa invete sa se smereasca. Mandria lui trebuia sfaramata. De aceea profetul nu a venit el insusi din casa ci a trimes un sol la el cu indicatia: "Du-te, si scalda-te de sapte ori in Iordan; si carnea ti se va face sanatoasa. Si vei fi curat (versetul 10a). El a adaugat in acelasi timp o promisiune clara: "Si carnea ta ti se va face sanatoasa si vei fi curat" (versetul 10b). In final, una din urmarile ingrozitoare ale leprei, carnea bolnava urma sa cada.

Puternicului comandant al armatei siriene, insa, nu i-a placut acest raspuns. Naaman interpreteaza acest mesaj al profetului ca o jignire. El s-ar fi asteptat la cu totul alt tratament; la un ritual complicat, asa cum probabil stia ca procedeaza vrajitorii pagani din tara lui (versetul 11).

Desigur el era vrednic de un tratament onorabil. El nu era pana la urma oricine. Pana la urma el avea o anumita situatie. Nu l-ar fi platit el onorabil pe Elisei pentru aceasta slujba? Ce fel de cerinta mai era si aceasta: "Mergi si scalda-te de sapte ori in Iordan?"... Ce injosire! Nu erau mai limpezi si curate raurile din Damasc, Abana si Parpar, mai bune decat Iordanul acesta ingust si namolos? Nu putea face el o baie acasa? Naaman ar fi putut el insusi sa se gandeasca la aceasta (versetul 12). Ca intotdeauna "raurile si idolii Damascului ". Abia mai tarziu va recunoaste ca pe intreg pamantul nu exista nici un alt Dumnezeu, decat in Israel (versetul 15). Naaman era manios si se simtea adanc jignit. Comanda lui trebuie sa fi fost: "Trageti fraiele cailor! Plecam inapoi acasa!" Trebuie sa fi fost o procesiune linistita. Convoiul se indrepta inapoi venind prin spate din muntii Samariei.

Probabil ca dupa un timp a avut loc un popas de odihna, nu departe de Iordan. Acolo slujitorii lui Naaman au avut curajul sa vorbeasca stapanului lor (versetul 13). Ei au facut-o cu tact si cu respectul cuvenit. Ei cinsteau pe comandant, ca pe tatallor. Ei l-au sfatuit direct (fara sa-l intrebe in prealabil, dar cu prudenta si decenta. Daca lui Naaman i s-ar fi cerut sa faca ceva dificil, nu ar fi facut? Nu ar fi aplicat el orice mijloc pentru a se insanatosi? Acum insa, profetul ii daduse o sarcina atat de simpla: "Scalda-te si vei fi curat". De ce sa nu dea ascultare si cuvintelor simple ale omului lui Dumnezeu?

Viata noua in Hristos

Se spune despre Naaman ca a ascultat de cuvintele slujitorilor sai. El nu a mai stat sa se gandeasca: "S-a pogorat atunci si s-a cufundat de sapte ori in Iordan (versetul 14a). Insa trebuie sa fi fost greu pentru el sa se injoaseasca atat de mult in prezenta subalternilor sai. El a trebuit sa coboare din carul sau inalt, sa puna deoparte hainele lui si sa se cufunde in Iordan. Dar a facut lucrul acesta, iar din mandria si nobletea lui nu a mai ramas nimic. Si apoi a facut aceasta nu numai ca sa fie pe placul slujitorilor sai. El nu a ascultat numai de ei, ci a urmat cuvintele omului lui Dumnezeu, asa cum spune versetul nostru. El a ascultat de Dumnezeu.

Aceasta este o frumoasa ilustrare a drumului mantuirii. Noi trebuie sa devenim constienti de starea noastra cazuta, de dependenta noastra de pacat, de starea noastra de leprosi inaintea lui Dumnezeu. Trebuie sa ne smerim inaintea Lui Insusi si sa coboram din "carul inalt" al mandriei noastre firesti si al autoimportantei eului nostru. Noi trebuie sa urmam drumul, pe care El ni-l arata in Cuvantul Sau. Mijlocul dumnezeiesc este ca noi sa ne marturisim pacatele, sa dezbracam omul vechi, sa coboram in raul mortii. Cu alte cuvinte, noi trebuie sa ne identificam cu un Hristos care a murit pentru pacatele noastre. Nu exista nici o alta posibilitate de a fi mantuiti si curatiti si de a primi viata noua. "Nimeni nu vine la Tatal decat prin Mine", spune Domnul Isus (Ioan 14.6).

Naaman a fost ascultator si s-a cufundat de sapte ori in Iordan. Numele Iordanului inseamna "a se scurge in jos". Raul izvoreste intre Liban si Muntele Hermon si se varsa in Marea Moarta, el ajunge departe in adanc sub oglinda marii. Acesta este un exemplu minunat al mortii lui Hristos, Cel care a coborat din inaltimea cerului si s-a facut pe Sine Insusi nimic. El S-a smerit pe Sine Insusi si a fost ascultator pana la moarte. Numarul "sapte" vorbeste despre desavarsire. Naaman a trebuit sa se cufunde de sapte ori. El a trebuit sa se cufunde complet. Nimic din omul vechi nu putea sa mai ramana. In mod asemanator cum noi credinciosii suntem ingropati cu Hristos prin botezul in moarte. Noi suntem facuti una cu El, in asemanarea mortii Sale (Romani 6.4,5). Dar Naaman nu a ramas in "albia raului", el a iesit complet schimbat din apa: "...si carnea lui s-a facut iarasi cum este carnea unui copil, si s-a curatit" (versetul 14b).

Acesta este un tablou din viata cea noua pe care noi am primit-o ca si credinciosi. Noi, nu numai ca am murit cu Hristos ci am si inviat cu El spre viata noua.

O binecuvantare de sapte ori

Aceasta parte a textului (versetul 14b), arunca o lumina asupra catorva adevaruri ale Noului Testament (mai mult sau mai putin intamplator am ajuns la sapte puncte). "Botezul" lui Naaman in Iordan ilustreaza ca:

- Noi suntem curatiti de pacate si faradelegi, care sunt lipite de noi si de care suntem murdari in ochii lui Dumnezeu care este sfant (Evrei 10.22).
- "...legea Duhului de viata in Hristos, m-a izbavit de legea pacatului si a mortii" (Romani 8.2).
- Noi suntem nascuti din nou (Ioan 3.3-5).
- Noi am fost facuti vii cu Hristos (Efeseni 2.5; Coloseni 2.13).
- Daca este cineva in Hristos este o faptura noua ; cele vechi s-au dus (2 Corinteni 5.17; Tit 3.5).
- Noi am dezbrecat omul cel vechi si am imbracat omul nou (Galateni 3.27; Efeseni 4. 22-24; Coloseni 3. 9-10).
- Noi umblam de acum in innoirea vietii (Romani 6.4).

Aici se arata de asemenea ca Sfanta Scriptura vorbeste despre curatire si nu despre sfintire. Pacatul ne face atat de necurati inaintea lui Dumnezeu, care este atat de curat. El nu suporta sa vada pacatul.

Promisiunea profetului era: "si vei fi curat" (versetul 10b). In legatura cu aceasta aici citim: "... si a fost curat" (versetul 14b). Noi, ca ucenici ai Domnului Hristos suntem de asemenea "curati deplin" (Ioan 13.10).

Intrebari

1. Esti dispus, sa te smeresti inaintea lui Dumnezeu?
2. Te-ai facut tu una cu Hristos in moartea Sa si in invierea Sa si ai exprimat aceasta prin botez?

3. Umblă și tu în înnoirea vieții?

4. A umbla în înnoirea vieții (2 Împarați 5.15-19)

În acest al patrulea capitol ne ocupăm de Naaman, după ce el a fost curățit, și vedem cum el voia să slujească Dumnezeului lui Israel. Aceasta este o lecție importantă pentru noi, căci și noi creștinii dorim să slujim Dumnezeului cel viu și să îl onorăm.

Viața nouă de recunoștință a lui Naaman

Cum a reacționat Naaman la vindecarea și curățirea lui? El s-a întors cu intenția să-și arate recunoștința (versetul 15a). În această privință el este ca și samariteanul din Luca 17, tot unstrain care s-a întors să mulțumească lui Dumnezeu, după ce a fost vindecat de lepra sa. La fel ar trebui să facem și noi, la rândul nostru fiind și noi mântuiți de Domnul. Trebuie să cadem la picioarele Mântuitorului și să îl cinstim pentru mântuirea noastră. După întoarcerea noastră trebuie să-l arătăm de asemenea nouă ascultare. Vedem și aici lucrul acesta ca o imagine. Nu a mai rămas nici o urmă de mandrie în Naaman, când s-a întors la omul lui Dumnezeu împreună cu ajutoarele lui.

El nu a mai rămas sezând în carul sau înalt, cum făcuse prima dată, ci a intrat în casa profetului. Foarte smerit, acum el vorbește despre sine ca și cum ar fi un slujitor al lui Elisei: "Iată cunosc acum că nu este Dumnezeu pe tot pământul decât în Israel. Și acum primesc, rogu-te un dar [o binecuvântare] din partea robului tău" (versetul 15b).

Naaman venise să facă cunoștință cu Dumnezeul cel adevărat, Creatorul cerului și al pământului. El recunoaște că toți ceilalți dumnezei, erau idoli care erau fără nici o putere de a salva (compara cu Isaia 45.20). El voia să arate lui Dumnezeu recunoștință și să de aceea a oferit lui Elisei un cadou. A făcut-o bine intenționat, dar a trebuit să învețe că harul lui Dumnezeu este în mod deplin gratuit. Și pentru noi este valabil exact la fel. Nu putem să plătim nimic pentru mântuirea noastră. Mântuirea în Domnul Hristos este fără plată. Binecuvântarea adevărată vine numai de sus, de la Tatăl luminilor (Iacov 1.17).

De aceea profetul refuza categoric o răsplată. El era numai un slujitor al Dumnezeului cel viu și nu putea să accepte nimic pentru minunea vindecării lui Naaman. Deși acesta a insistat că el sa ia ceva, a rămas la ceea ce a spus (versetul 16). Acest principiu este valabil și pentru noi: "Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățați pe leproși, scoateți afara dracii. Fără plată ati primit, fără plată sa dați" (Matei 10.8). Există însă un fel stricat de gândire, de a accepta ca "evlavie" ar fi un izvor de castig (1 Timotei 6.5). Ghehazi însă, era totuși o astfel de persoană, care parasise drumul adevărului, așa cum vom vedea.

Viața în prezența lui Dumnezeu

Înima lui Naaman era acum într-o stare potrivită. El voia fără îndoială să slujească Dumnezeului lui Israel. Deși nu a putut săplătească nimic profetului pentru vindecarea sa, putea să îl întrebe câte ceva. Naaman voia într-adevăr să înceapă o viață nouă. Acest lucru este valabil și pentru noi, pentru că după ce am fost treziți la o viață nouă cu Hristos urmează să trăim în faptele bune pe care le-a hotărât Dumnezeu mai înainte ca să umblăm în ele (Efeseni 2.10).

Comandantul armatei siriene a avut următoarea dorință: "Atunci Naaman a zis: «Fiindcă nu vrei să primești tu, îngaduie să se dea robului tău pământ cât pot duce doi cătari; căci robul tău nu mai vrea să mai aducă altor dumnezei nici ardere de tot, nici jertfa, ci va aduce numai Domnului" (versetul 17). Aici avem o dovadă clară a schimbării lui, o roadă frumoasă a vieții noi pe care el a primit-o. Dacă ne întoarcem de la idoli la Dumnezeu, dorim din acest moment să slujim numai Dumnezeului cel viu și Adevărat (compara cu 1 Tesaloniceni 1.9).

Și urmează să slujim conform Voiei Lui, descoperite, pe o bază ce corespunde sfinteniei Sale. Exact ca și Naaman, trebuie să slujim pe principii curate. Probabil el a făcut din pământul pe care l-a luat "un altar" pentru Iehova și a adus pe el jertfe de ardere de tot și jertfe de mulțumire (Exod 20.24). Patriarhii lui Israel au procedat în același fel. Ei făceau deseori un altar din pământ așa cum vedem în Geneza. Slujba pentru Dumnezeu cel Adevărat, are influența asupra închinării noastre în partasie.

Avem noi un asemenea altar la care să chemăm Numele Domnului? Ca și creștinii, avem un altar așa cum ni se spune clar în Evrei 13.10. Acesta nu este un altar literalmente din pământ, din bronz sau aur, ci un altar în sens simbolic al cuvântului. Noi avem un loc unde îl întâlnim pe Dumnezeu sau mai bine zis avem o Persoană, prin care ne apropiem de El. Hristos Însuși este punctul central al închinării și prin El avem intrare la Dumnezeu, îndrăzneala spre a intra în Locul Preasfânt (Evrei 10.19; 13.15).

Slujim noi Dumnezeului nostru cu o inimă recunoscătoare, personal și împreună cu alții? Ne apropiem noi de El ca de Cel care este Preot? Prezentăm noi lui Dumnezeu o jertfa de lauda, ceea ce este rodul buzelor noastre care mărturisesc Numele Lui? Îi plătim noi tribut pentru mântuirea Lui cea mare? Ne este clar că numai Lui îi datorăm toată mulțumirea pentru mântuirea noastră?

A trăi fără compromisuri lumesti

Dar vedem aici încă ceva. O astfel de viață în prezența lui Dumnezeu va aduce cu siguranță și dificultăți cu sine. Noi nu putem să slujim lui Dumnezeu și lumii. Oamenii din jurul nostru constituie prilejuri de compromis. Și Naaman avea o astfel de problemă. El devenise imediat constient, de aceea a spus totul cu sinceritate lui Elisei (versetul 18). Stăpanul sau, împăratul Siriei era probabil un slujitor al idoloilor. Urmă el oare să meargă în templul idoloilor ca și slujitorul pe a cărui mână se rezema împăratul? (compara cu 1 Împarați 7.2). L-ar ierta Iehova dacă în îndeplinirea obligațiilor sale s-ar pleca în fața lui Rimmon? [1]

El nu a primit un răspuns complicat. Profetul a spus simplu: "Du-te în pace." Aceasta nu înseamnă că Elisei considera că este bine să mergi pe două cărări (pe drumuri diferite). Era imposibil să slujești lui Dumnezeu și Rimmon, chiar dacă aceasta din urmă o faci doar din tradiție. Dumnezeu nu vrea ca cineva să fie în legătură cu idoli (1 Corinteni 10.14). Dar el ar urma să rezolve această dificultate la timpul și în felul său. Naaman era convins de aceasta și de aceea Elisei a putut să liniștească conștiința lui.

Naaman a putut să-și continue drumul sau cu bucurie așa cum se spune despre famenul etiopian (Faptele Apostolilor 8.39). Nimeni nu putea să-i ia pacea pe care o dobândise. Aceasta a fost o comportare corectă din partea lui Elisei. Oamenii care s-au pocăit de curând, nu trebuie să

fie intampinati cu o lista lunga de reguli si prescriptii, care sa le fie puse in sarcina. Ei trebuie sa fie invatati sa umble in credinta. Dumnezeu Insi ii conduce pe cararea neprihanirii din pricina Numelui Sau si El le va ajuta sa-si rezolve problemele.

Intrebari:

1. Esti tu recunoscator pentru mantuirea ta?
2. Ai si tu un altar, pentru a te inchina Domnului (compara cu Evrei 13.10)?
3. Este noua ta viata ca si crestin fara compromisuri lumesti?
5. Sfarsitul lui Ghehazi (2 Imparati 5.20-26)

Dupa ce am vazut cum Naaman a fost curatit si cum el si-a dedicat viata lui Dumnezeu, ne indreptam atentia asupra sfarsitului trist al lui Ghehazi. Acesta este un avertisment serios pentru crestinii de nume.

Lacomia lui Ghehazi

Sfarsitul capitolului ilustreaza o replica intunecoasa fata de relatarea curatirii lui Naaman. Lacomia lui Ghehazi contrasteaza profund cu altruismul (dezinteresul) lui Elisei. Minciuna slujitorului este intr-o puternica contradictie cu sinceritatea stapanului. Aici vedem de asemenea cum Dumnezeu incearca inima si rarunchii (Psalmul 7.9; Ieremia 11.20). El judeca simtirile si gandurile inimii (Evrei 4.12). El aduce chiar ceea ce este ascuns la lumina si descopera planurile inimii (1 Corinteni 4.5). El are puterea sa dea pe fata pe fatarnici. El stie totul. Astfel aici vedem ce gandea Ghehazi si planurile pe care le urzea el (versetul 20). El intentioneaza ca secretul lui sa ramana ascuns. El nu tine cont de Dumnezeul cel viu. Ce apreciere eronata, ce eroare de a gandi ca ar putea sa abuzeze de pozitia inalta si de autoritatea omului lui Dumnezeu, fara consecinte serioase!

Ghehazi manat de goana dupa bani si bunastare, a cazut dintr-un pacat in altul. Este o lista trista de minciuni pacatoase si inselatorie, desconsiderare a stapanului sau si abuz de autoritate. De fapt: "iubirea de bani este radacina tuturor relelor" (1 Timotei 6.10). Si lacomia nu este altceva decat inchinare la idoli (Coloseni 3.5). Ghehazi s-a aprins atat de tare incat a avut chiar nerusinarile de a jura pe Dumnezeu, ca va alerga sa ia ceva de la Naaman. "Viu este Domnul" - ce juramant fals si stupid! Ghehazi se da drept sfant, dar va fi in curand demascat.

Slujitorul profetului nu a avut nici un respect fata de lucrarea stapanului sau. Pentru el era de neinteles cum ajutase stapanul sau, neconditionat, pe acest sirian, dusmanul lui Israel. In mod vizibil, el desconsidera faptul ca Naaman venise sa cunoasca pe Dumnezeul lui Israel si sa invete sa traiasca prin har. El considera ca ar fi pacat sa desconsidere o asemenea ocazie favorabila. El alerga repede dupa Naaman pentru a repara aceasta eroare. Naaman a vazut ca cineva alerga dupa el, a sarit din carul sau si a intrebat ingrijorat: "Este bine totul?" (versetul 21b).

Ghehazi a replicat printr-o minciuna: "Au venit doi profeti (saraci) la Elisei". Apoi a urmat intrebarea, daca ar putea sa aiba un talant de argint si doua haine de schimb. Naaman era bucuros sa poata arata recunostinta lui pe acest drum si a dat o cantitate dubla de argint si de haine fata de ce i s-a cerut. Cu ajutorul slujitorilor lui Naaman, Ghehazi a dus totul pe deal aproape de casa lui Elisei. Aici el si-a luat ramas bun de la ei si a dus comoara intr-un loc sigur.

Confruntarea cu Elisei

Ca si cum nu s-ar fi intamplat nimic, Ghehazi a intrat si a stat in fata stapanului sau. El se dadea drept un slujitor credincios. Elisei i-a pus o intrebare concluziva: "De unde...Ghehazi?" (versetul 25a). Astfel de intrebari patrunzatoare sunt caracteristice Scripturii. In Geneza, de exemplu, exista trei intrebari fundamentale: "Unde esti?", "Ce ai facut?", "De unde vii si incotro mergi?" (Geneza 3.9; 4.10; 16.8).

Cu ultima minciuna Ghehazi incearca sa ascunda inselaciunea sa: "Robul tau nu s-a dus nicaieri" (versetul 25b). Apoi urmeaza demascarea. Dumnezeu a descoperit lui Elisei adevarul. El a vazut cum s-au petrecut lucrurile: "Oare n-a fost duhul meu cu tine, cand a lasat omul acela carul si a venit inaintea ta?" (versetul 26a). Elisei pune acum ultima intrebare cercetatoare: "Este oare acum vremea de luat argint, haine, maslini, vii, oi, boi, robi si roabe?" (versetul 26b).

Ghehazi gandea de fapt ca era o ocazie speciala sa-si faureasca o viata noua. Si azi sunt multi credinciosi care sunt influentati usor de a-si fauri repede o bunastare materiala, dar daca vom discuta liber aceasta chestiune vom vedea ca Ghehazi nu cunostea adevarata situatie a zilelor in care traia, ca era un timp in care urma judecata (compara cu Luca 12.56). El nu intelegea ca era mai bine sa traiasca in saracie cu omul lui Dumnezeu, decat in bunastare. Dar cum este cu noi? Observam si noi ca traim ultimele zile? Avem viziunea timpului sa stim ce trebuia sa faca Israel? (compara cu 2 Cronici 12.33). Dorim sa fim slujitori ai Domnului care asteapta venirea Lui?

Pedeapsa

Ghehazi a fost lovit pe drept cu boala de care a fost vindecat Naaman. Pentruca si-a insusit pe nedrept argintii lui Naaman, a luat de la el si boala lui. Pe vremuri, judecata era colectiva (compara cu Iosua 7.24; Daniel 6.24). Lepra se va lipi de el si de urmasii lui pentru totdeauna (versetul 27a). Apoi Ghehazi l-a parasit pe stapanul sau si a iesit (versetul 27b; compara si cu Exod 4.6; Numeri 12.10). Si Ghehazi a iesit dinaintea lui Elisei plin de lepra, alb ca zapada. Marcat complet de boala sa, el a iesit dinaintea lui. Moral era imposibil pentru el sa mai ramana in apropierea lui Elisei, desi ar fi putut sa fie vindecat asa cum prevedea legea leprosului (Levitic 13.13).

Aceasta pedeapsa aspra era potrivita cu gravitatea pacatului. El nu a tinut cont ca iubirea de bani este radacina tuturor relelor. El a cedat placerii firesti (bani si bunastare). El a abuzat de autoritatea omului lui Dumnezeu. El a mintit pe profet. El a dispretuit harul lui Dumnezeu fata de natiuni. El nu a avut intelegere fata de timpul in care traia.

Dar cat de ingrozitor pentru cineva care a trait atat de aproape de Elisei si sa umble in acest fel! Nu stim daca Elisei l-a mai vazut vreodata. Aceasta este o atentionare serioasa pentru crestinii de lume, pentru toti care marturisesc pe Domnul Hristos, Omul lui Dumnezeu, dar nu Il cunosc cu inima. Sfarsitul lui Ghehazi ne duce cu gandul la ceea ce scria Pavel, un profet al Noului Testament, corintenilor care spuneau ca il cunosc pe Domnul. El le-a dat un avertisment serios: "Daca nu iubeste cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, sa fie anatema! "Maranata!" (Domnul nostru vine!)" (1 Corinteni 16.22). Astfel de persoane trebuie sa sufere pedeapsa vesnica - "Ei vor avea ca pedeapsa o pierzare vesnica de la fata Domnului si de la slava puterii Lui" (2 Tesaloniceni 1.9).

Intrebari

a) Te-ai probat vreodata daca esti credincios adevarat (compara cu 2 Corinteni 13.5)?

b) Recunosti ca daca nu te intorci de la idoli la Dumnezeu esti vinovat ca si Ghehazi?

c) Cauti tu prezenta Domnului Hristos, Omul lui Dumnezeu, dintr-o inima sincera?

6. Concluzie

Vindecareea lui Naaman nu este doar o istorisire minunata din trecutul indepartat. Ea este foarte folositoare si pentru noi, cei care traim la sfarsitul a douazeci de secole dupa nasterea lui Hristos. In aceasta brosură, noi il vedem pe Naaman din punctul de vedere nou-testamental. Curatirea lui este o ilustrare minunata a drumului mantuirii, a curatirii noastre de pacate, a innoirii noastre launtrice complete care urmeaza credintei in Domnul Hristos; Naaman a fost complet curatat si din acest moment si-a dedicat viata Dumnezeului cel Viu si Adevarat. Pe de alta parte sfarsitul nenorocit al lui Ghehazi este o atentionare serioasa pentru a nu nesocoti marea mantuire.

clickbible.org